

vinbianga (Torbjörn Horneklöve,^{1-2.}
Haraldskvæði, Skof 2, andra
utgåvan), ortu.?

Etymologi.

L. Moberg, NoB 1949, s. 112 ff.
(Det är väl inte möjligt,
att ordet är ortnamn [reke-
ligt eller fingerat] utbrä hos To-
rbjörn Horneklöve. Sammanhanget
(fort.)